

येन धनं भवेत् ३ चतुर्थेन तु मध्यं सादरिष्टं पंचमेन तु षष्ठेन सावितेनैव ह्यत्यरिष्टं वदेध्वं ४ आगता लब्धसंस्थे स्यात्सुहृ
 शासावितसंज्ञकः ५ अर्के श्वसदृशाभाज्यादशासत्त्वाद्वा यास्मताः ५ तासां द्वादशतुल्यानां सत्त्वाणां च फलं वेदेत्
 ॥ तृतीयस्य द्वितीये तु तृतीयस्य तृतीयके ॥ ६ ॥ प्रस्तारस्य फलं वा साविते च यथाक्रमं ॥ अथ प्रतिस्थानफलानि ॥ अथ
 वर्षफलाय योग्यं स्थानगतफललिख्यते ॥ सद्वाती श्रवणं तोषो कार्यमिष्टतिमाद्यके ॥ द्वितीये द्रव्यलाभः स्या
 दशाहर्षधमस्तथा ॥ तृतीयेन सुखोद्वाहोद्बन्धं भवन् भवेत् ॥ चतुर्थे तु भवेत्सौख्यं मित्रोर्मलापकस्तथा ॥ १ ॥ पंचमे च भवे
 तोषो व्यापारात्सुखसंभवः ॥ षष्ठे च भवने वस्तुना शानं रणनाशनं ३ ॥ ॥ इति श्रीरमलशास्त्रसंज्ञानंत्रसंज्ञा ॥ ॥ ॥
 अथ प्रसन्नं त्रिलिख्यते ॥ ॥ शुभाशुभफले प्रसन्नं प्रथमं शकलं शुभं तदा सर्वशुभं ज्ञेयं ह्यशुभं ह्यशुभं वदेत् ॥ १ ॥ अथाद्य
 कथं भविष्यतीति प्रसन्नं ॥ तच्च स्तसंभवं खंडं यदा सौम्यं समागतं ॥ तदिदं सौम्यं ज्ञेयं पापेषां पविनिर्हिशेत् ॥ १ ॥ तच्च ह्यश
 कले सौम्यं संतोषं च वदेत्सुधीः ॥ लाभो राजगुरुत्वं च यशो वृद्धिश्च सेवेत् ॥ २ ॥ अथ जमानं भवामीति प्रसन्नं ॥ तनु

संपंचमेकस्वित् भयंवाताडयेतावद्यावरुधिरसंभवः ॥ २२ ॥ अथवामारयेन्ननंप्राणंतेवंधवासिनः ॥ दुमरांकु
 मिताच्चत्स्यात्पुनरुक्तिर्गृहांतरे ॥ २३ ॥ तदपिसंबदेन्ननंफलंश्वीकृतयोगजं ॥ अतवेरवारिजंतरेयद्यष्टमिपुनरु
 क्तकं ॥ २४ ॥ तदाभयसंभ्रतिजमातेपंचचंद्रगं ॥ सुखाद्वादशसंभ्रतोहमराचभवेद्यदि ॥ २५ ॥ तदापिद्यशुभंज्ञेयं
 रमलप्रसक्तकेविदेः ॥ **अथक्राटप्रश्ने** ॥ सुखात्वादशपर्यंतदोखिलार्द्धद्वयंभवेत् ॥ तदानचहरेदुर्गंशुभं
 स्यादुमनाशने ॥ २६ ॥ चतुर्थद्वादशेचैवतारखातंवरवारिजे ॥ अशुभंचहरेन्ननंभयंचंदुर्गनाशने ॥ २७ ॥ चतु
 र्थंशुभंखंडेचदुकलापंचचंद्रके ॥ तदानचहरेदुर्गंशुभंसर्ववदेत्सुधी ॥ २८ ॥ दोखिलंशक्रखंडेचतदापिनह
 रेद्विषुः ॥ २९ ॥ इतिद्वादशाशकल ॥ **अथाधकशकलचतुष्टयविचारस्तत्रादोत्रयादशाशकल**
विचारः ॥ **अथष्टाप्रश्ने** ॥ शुभंखंडंस्थितंविश्वेस्वेष्टाप्राप्तिर्भवेद्भुवं ॥ अग्निवायुद्रवखंडेशीघ्रमिष्टा
 फलंवेदेत् ॥ धरणीजलसंभ्रतेभविष्यंतिविलंबितः ॥ ३० ॥ **अथचतुर्दशाखंडं** ॥ मत्तल्लवखंडकंशाकं प्र
 मस्यसारिखंडकं ॥ सत्यासत्येतथाज्ञेयंचतुर्दशमितेदले ॥ ३१ ॥ **अथसमाधानप्रश्ने** ॥ शुभंखंडेयदाशक्रेस

रवंडेचेत्समं सप्तमेवावयेयदा ॥ ११ ॥ पुनरुक्तं तदादुरवंशत्रुदास्पतिनिश्चितं ॥ १२ ॥ प्रथमं सप्तमं रवंडे
 त्रिपरीतं परस्परं कलहश्च तदा ज्ञेयो द्वयोः सौम्येभ्युभं वदेत् ॥ १३ ॥ **अथ चतुर्थं दैविकं यप्रमे ॥** हि
 तीयेदाखिलं रवंडे शुभाधिकं वदेध्रवं रवारिजे व्यत्ययो ज्ञेयः स्थिरे प्राप्तिर्विलंबितः ॥ १४ ॥ परं च वि
 रकाले तु वस्तुस्थास्पतिनिश्चितं ॥ मुक्कलीवे विपर्यासो ह्यश्वादीनां परस्परं ॥ १५ ॥ **अथ बंधमोक्षप्रमे ॥**
 द्वादशे रवारिजे रवंडे बंधमुक्तिर्भवेध्रवं ॥ दारिविलेसाविता द्वे वा स्थिरत्वभयसंयुतं ॥ १६ ॥ मुक्कलीवा
 माचनं स्यापश्चाद्वंधो भविष्यति ॥ शुभरवारिजे मुक्तिः सुखतोपापरवारिजे ॥ १७ ॥ विरुद्धत्वं ननु
 धुर्या मुच्यते नात्र संशयः ॥ द्वादशे शत्रुरवंडे चतारि रवा तवेस्वारिजे ॥ १८ ॥ कञ्जतलं विजकं वानं
 तवारिजे मुच्यते ॥ १९ ॥ दुतं ॥ सुरवे व्यये रवारिजे चेत्समं च घुक्कला भवेत् ॥ २० ॥ स्थितं स्थितं लांतरं
 गच्छेन्मुक्तिर्नैव दुतवादत् ॥ सुरेवरिष्फे दारिविलं चच्चिरकालं वसेत् ध्रवं ॥ २१ ॥ सुरेवरिष्फे दारिव
 लं चेदुक्कलापंच चंद्रके ॥ चिरकालं वसेत्तत्र बंधस्थानात्र संशयः ॥ २२ ॥ चतुर्थे नवमेवापि दुम

चेत् तदा प्रतीतिर्वदेन्न न व्यत्यये व्यत्ययं वदेत् उक्तलापंचचंद्रेचेत्प्रीतिर्न स्यात्तदा वदेत् चतुर्थे पापरवंदे
 चेत्परिणामेति दुःखं २॥ लाभाद्यसंभवं रवंडं शुभं चेच्छुभमादिशेत् व्यत्यये व्यत्ययो ज्ञेयोरम ले प्रल
 कोविदे ३॥ **अथ वा यदा नाना नियम प्रल** पंचमेशु न रवंडं चेदशुभं पुनरुक्तं तदा सत्यो वदेन्न
 नमुक्तलासमजमया ४॥ तरिवा पंचमेचेत्स्यादं कींशं विश्वरवंडके तदा सत्येपो नरुक्तं पंचमं द्वाद
 शमया ६॥ न सन्नुदाखिलं पुत्रेदिनाधिक्यं पुरः सुखं सुतेसौम्यं रिपो मृत्यो पुनरुक्तं च मध्यमं ७॥ **अ**
थ आशा प्रल लाभाद्यसंभवं रवंडं मिद्राद्यसंभवं तथा अनयो योगतः रवंडं प्रस्तारेवर्तते यदि ८॥
 आशा पूर्णा तदा ज्ञेया व्यत्यये व्यत्ययं वदेत् यस्मिन् स्थाने स्थितं रवंडं माशा तत्स्थानं संभवा ए
अथ भिन्न आशा प्रल समांकतनुसंभृतं प्रस्तारेवर्तते दलं तदा पूर्णं वदेन्न न व्यत्यये व्यत्ययं वदे
 त १०॥ **अथ भाज प्रल** पंचमेशु भदाखिलं तनौ वा दशमे पिवा लाभे वा पुनरुक्तं चेत्तदा भागं व
 देध्वं ११॥ लाभे वा पंचचंद्रे वा शुभदाखिकं लं यदा तदापि संबदेद्भाग्यमशुभं रवारिजे न हि १२॥

अशुभं रवारिजके किंचिद्भागं नूनं भविष्यति ॥ १३ ॥ इत्येकादशशकलं ॥ अथ द्वादशशकलं ॥ तत्राशु
 भयप्रमे ॥ द्वादशेशुभं रवारिजभयं नास्ति वरेदरे ॥ अशुभं रवारिजवापि भयाभावस्तु कथ्यते ॥ १ ॥ शत्रु
 द रिवलके बाधशुभसावितके वये ॥ गुप्तशत्रुस्तदा ज्ञेयः परंतु भयमादिशे ॥ २ ॥ व्यये चाशुभदाखा
 लं त्वशुभसावितेथवा ॥ एष कस्मत्तदावाच्यं सावधानो भवद्भुतं ॥ ३ ॥ मुक्कली वंशुभं रिषे वैक
 ल्यं लणभंगुर ॥ करिष्यति तदाशत्रुः परं त्वपि भयं नहि ॥ ४ ॥ अशुभं मुक्कली वार्ये कदाचिद्रयमादि
 शेत् ॥ ५ ॥ अथ शत्रोः संकाशा ज्ञेयप्रमे ॥ प्रथमं वलसंयुक्तं जयप्राप्तिर्न संशयः ॥ द्वादशं वलसंयु
 क्तमजयश्च न संशयः ॥ ६ ॥ प्रथमेशुभं रवं डे चेत्सममेष्टुभं भवेत् ॥ तदा वली एष कस्मद्दुष्टवासा
 श्रवारिपोः ॥ ७ ॥ दशमेशुभं रवं डे चेदुर्महातंत्रयोदशः ॥ नवमे पुनरुक्तं स्यात्सौरव्यं राजवलं भवे
 त् ॥ ८ ॥ अशुभं दशमे चेत्स्यादुक्तेषु पुनरुक्तं ॥ ९ ॥ लग्नाद्यमस्तथाशत्रुर्भविष्यति न संशयः ॥ षष्ठे
 वा द्वादशे सौम्ये नदुरवंशत्रुर्ती भवेत् ॥ १० ॥ प्रथमं दशमे पापेशत्रुर्दुर्वमादिशेत् ॥ प्रथमं पाप

स्त्रि=

तवेखारिजंतया ॥ पुनरुक्तं रिपोदुष्टं मृतौ मार्गे भयं वदेत् ॥ नवमेषु भद्रा रवीलं समांके तत्समं भवेत् ॥ तदा व
श्यं गमो ज्ञेयः समुद्रगमनेपि च ॥ १३ ॥ उक्ता रव्ये पंच चंद्रेषु च पुनरुक्तं ॥ मार्गे रोगश्च विज्ञेयो हुमरा
रवेषु भवं वदेत् ॥ १४ ॥ हुमरा शाकले चेत्या नवमे च सुखे रिपो ॥ पुनरुक्तं तदा ज्ञेयं भुभं पथिकं स्पष्टं ॥ १५ ॥
अतवेखारिजं धर्मं तदा शुद्धं भुभं वदेत् ॥ सप्तमे पापं रवं डे च तदा दुःखं स्वभे सुखं ॥ १६ ॥ सप्तमे न परं वडे
च पुनरुक्तं यदा भवेत् ॥ तदा स्थलं भूतेषु घ्नं चतुर्थे चाशुभे न सत् ॥ १७ ॥ तरीखा तव रवारी जंतया
कञ्जदरवारिजं सप्तमे ह्यशुभं ज्ञेयं हुमरां कीशयो भुभं ॥ १८ ॥ प्रथमेषु भद्रं वडे च तमांके पुनरुक्तं
तदापि भुभं ज्ञेयं गमनं नात्र संशयः ॥ १९ ॥ अथ समुद्रगमनं प्रलम्बं ॥ हुमरां कीशके लग्ने सुखे वा
रिपु रवं डके ॥ अथ वा सप्तमे धर्मं ह्यष्टमे गमनं भुभं ॥ २० ॥ हुमरां कीशका वेषु स्थानेषु च न तिष्ठति ॥
प्रथमं भुभं वडे च ह्रमनं सुखं दं भवेत् ॥ २१ ॥ हुमरां कीशका भ्यां वै व्यतिरिक्तं मसहलं ॥ एषु स्थानेषु

भद्राखिलकं भवेत् वयाजे जतमेवास्या तदा विद्या भवेद्भुवं १ लह्या नं न सदा खीलं वया जं च यदा भवेत् धर्म
 शास्त्रादिकं विद्या भविष्यति न संशयः २ जमा ते जतमे स्यातां वैद्य विद्या भवेद्भुवं न कीवा फरहा चेत् स्या
 तदा संगीत संभवाः ३ धर्म प्रप्ते शुभं धर्म तदा धर्म शुभ प्रदः ३ अथ दश गमन प्रप्ते नवमे रवारि जं स्वं
 उ तदा वेगमनं भवेत् दारिद्र्ये लक्ष्यं यं ज्ञेयं स्थिरं गच्छेद्दिलंबतः ४ चरेशी घ्नं स्थलाद्गच्छेत् शीघ्रमे
 वागमिष्यति नवमे शुभं रवं उ चेत् स्थिरं यागमनं भवेत् ५ अशुभं चेत् तदा ज्ञेयं दुरे वन च परेच्छया बला
 त्कारेण कष्टेन विज्ञेयं गमनं बुधैः ६ धनविश्वोद्भवं रवं उ शुभं चेत् शुभमादिशेत् अशुभं चेत् शुभं ज्ञेयं
 गमनं च सुधीमता ७ यद्ये सौम्यं सुखं मार्गं स्थले सौख्यं च सप्तमे अति सौम्यं तनौ सौम्ये लाभे रवे पुन
 रुक्तकं ८ प्रथमे शुभं रवं उ चेत् सप्तमं पुन रुक्तकं मार्गं क्लेशस्तदा ज्ञेयः परत्वं ते सुखं वदेत् ९ प्रथमे
 शुभं रवं उ चेत् स्थले च पुन रुक्तकं तदा रोगो विनिर्देशः पथिकं स्पन संशयः १० तानो क ज्ञादरवारी जम

संस्थिते दशभुजे च शुभे शुभं २२ ॥ इति नवमशकले ॥ अथ दशमशकले ॥ अथ रात्रिः सकाशाद्वा पारप्रलम्बे ॥ दश
 भुजं भुजं वंदे च तत्समं सुखं जं भवेत् तदा कार्यं शुभं ज्ञेयं व्यत्यये व्यत्ययं वदेत् १ पंचमेशुभदाखिलं मुकलावा
 यदा भवेत् ॥ अथ वानकिं संज्ञां स्याद्वा पारप्रतिमादिशेत् २ दशमे रवारिजे पापे कार्या भावान् पेक्ष्यं जमा
 ते जतमे संस्थिते व्यापाराभाव उच्यते ३ कर्माद्यसंभवं वंदे शुभं चेष्टुभमादिशेत् सर्वसंबन्धिनिसेवानव
 मशकले वदेत् ४ एषा चैकादशे वाच्या दशमे वर्तमानका ५ ॥ अथ सेवा नुक्ति प्रलम्बे ॥ दशमे शुभरवारी
 जे सेवामुक्तिर्भविष्यति ॥ सावितेशुभरवारी जे मुक्तिश्च मध्यमा स्मृता ॥ ६ दशमे बुधखंडे च तदा तिदः
 रवमादिशेत् ७ ॥ अथ रात्रिः जविचारः ॥ रवपंचचंद्रसंभूतं शुभं चेष्टुभमादिशेत् ८ अशुभं ह्यशुभं प्रोक्तं रमले
 यवनोत्तमे ९ ॥ अथ सैन्यं कादशे त १० ॥ केद्राणि १४ ॥ १० शुभखंडानि पंचमे रवारिजे भवेत् तदा
 धिकवसंज्ञेयं सैन्यं च न संशयः ॥ ११ तरिखा फरहा कजतरवारिजे पंचमे भवेत् ॥ केद्राणि शुभखंडानि

मि

तदापिवलसंयुते ॥ प्रथमं शुभखंडं चेत्पष्टमं तु व्ययेथवा पुनरुक्तं वलेहानं परं त्वथ भयं नहि १० प्रथमं
पापरखंडं चेत्पष्टमं तु व्ययेथवा ॥ पुनरुक्तं तदा ज्ञेयं भयं सैन्यस्य निश्चितं ११ इमं रात्रिं संज्ञावाप्र
स्तारे पुनरुक्तं ॥ तदा महद्भयं ज्ञेयं सैन्यस्य च न संशयः ॥ १२ सुखवानवमेवापि वया जं भयकारकं
ॐ क्रीशा तवरवारी जं वया जं खत्वशं नये ॥ १३ दशमे पापरखंडं चेत्पष्टमं निधने व्यये पुनरुक्तं त
दा ज्ञेयं भयं राजानि निश्चितं ॥ १४ ॐ कलाचवया जं च तथा न स्रदरवारिजं ॥ ॐ क्रीशा पंचमे चेत्स्यात्
सैन्यं राजसुखान्वितं ॥ १५ प्रथमं शुभखंडं चेदशुभं पुनरुक्तं ॥ तदा रात्रौ भयं ज्ञेयं मत्स्यं तं नात्र संशयः
१६ दशमे शुभखंडं चेदशुभं पुनरुक्तं ॥ तदा रात्रौ वलं ज्ञेयं मत्स्यं तं नात्र संशयः ॥ १७ ॥ अथ काजी का
य प्रस ॥ समां के दशमो दूतं प्रथमे न च यो जयेत् ॥ अस्मात्सोम्यं यदारखंडं काजी लाभकरो भवेत् १८
॥ इति दशमशकलं ॥ अथ कादशशकलं ॥ अथ प्रतिप्रले ॥ प्रथमे शुभखंडं चेत्पुनरुक्तं ॥ लेन

सो सुरवं वदेत् ॥ ३१ ॥ **अथ वा द प्रमे** ॥ दशमेशखिलं चेत्स्या यष्टे वाष्टमकं चय्ये पुनरुक्तं तदा वादात् प्राप्ति
 नूनं भविष्यति ॥ ३२ ॥ दशमेशखिलं चेत्स्या दुकला पंचचंद्रके अर्द्धं प्राप्तिस्तदा ज्ञेया प्राप्ता भावस्तुरवा
 रिजे ॥ ३३ ॥ **अथ चौर प्रमे** ॥ सप्तमेशकलं वाष्ट पुनरुक्तं यदा भवेत् तदा दास्यादिकश्चोरो द्वादशे शिष्य
 उच्यते ॥ ३४ ॥ पंचमेतस्करः पुत्रो गृहस्वामी च विस्मृतः ॥ अष्टमे गृहसंबंधी समां के दृश्य मित्रकः ॥ ३५ ॥ ध
 र्मे वहिर्गतश्चोरो सुखे स्वस्थान संस्थितः ॥ अतवेरवारिजनं स्वतस्वारिजं सप्तमे यदि ॥ ३६ ॥ तदा चौरः से
 वकः स्यात्तस्माद् अष्टः समीपगः ॥ ३७ ॥ **इति सप्तमशकलं** ॥ **अथ अष्टमशकलं** ॥ तत्र भय प्रमे ॥ अष्टमे
 शुभरवंडे चेत्तदृष्टकस्य भयं दिशो त ॥ रवारिजेशकलं वाच्यं भयं नास्तीति निश्चितं ॥ १ ॥ **अथ भयादु**
रवं भविष्यति न वात प्रमे ॥ कर्म मृत्युभवं वंडं शुभं चेदागतं यदि तदा भयविनिर्मुक्तो भविष्यति न
 संशयः ॥ १ ॥ **अथ मरीचा प्रमे** ॥ धनमृत्युभवं वंडं प्रस्तारे वर्तते यदि तदा हस्तं गता वाचा त्वप
 द्वा परहस्तगा ॥ २ ॥ **इत्यष्टमशकलं** ॥ **अथ नवमशकलं** ॥ तत्र विद्या प्रमे ॥ धर्मतृतीयं संभूतं शु

जंयदाशकलमागतं स्थलांतरगतं ज्ञेयं सा सकंचित्तंतं ध्रुवं ॥ २२ ॥ सप्तमं शकलं लगे द्वितीये वा तृतीये के
चतुर्थे पुनरुक्तं स्यात्तदा यास्पतिरहमा ॥ २३ ॥ पंचमेवाष्टमेष्टे पुनरुक्तं यदा तदा स्थिरत्वेन तदा ज्ञेयश्चा
गमस्तस्य निश्चितं ॥ २४ ॥ **अथ स्थलांतरगतद्रव्यप्रमाणं ॥** **इत्येवमहोपयोगो द्वितीयो द्वाखिलं खंड**
मष्टमेखारिजं भवेत् ॥ तदा प्राप्तिर्वदेषी घ्नं व्यत्यये व्यत्ययं वदेत् ॥ २५ ॥ **अथ स्थलांतरगतस्य जीवतु प्रमाणं ॥**
प्रथमात्पंचचंद्रांतं शून्यानि गणयेत्सुधीः अधिकाणि रदेभ्यस्तदा जीवति निश्चितं ॥ २६ ॥ **रदेभ्यो ल्पानि**
शून्यानि न जीवति तदा वदेत् ॥ समेन दुरवसंयुक्तं तस्य आत्सुरवी भवेत् ॥ २७ ॥ **अथ मलापकप्रमाणं ॥**
उकलास्ते व्यये वा ये द्वाखिलं च यदा भवेत् ॥ मेलनं तु तदा ज्ञेयं खारिजे व्यत्ययं वदेत् ॥ २८ ॥ **एका**
दश द्वाखिलं च व्यये चास्ते च खारिजं ॥ तदा मलापको ज्ञेयोरमलेनात्र संश्रयः ॥ २९ ॥ **व्यये स्ते द्वाखि**
लं च तस्याह्ना भोवौ खारिजं भवेत् ॥ तदापि मेलनं वाचं नात्र कार्यं विचारणा ॥ ३० ॥ **अथ शराकृतप्रमाणं ॥**
॥ दशमे द्वाखिलं च तस्यांतरिखानस्य खारिजं चतुर्थे सप्तमे भवेत् ॥ तदा वियोगो सौम्यवेदने म

वासतमेयदि शीघ्रं वियोगो विज्ञेयेस्त्री पुंसोर्नात्र संशयः ॥ १३ ॥ व्यये वया जसं जं चेत्पुनः संस्कारमादि
 शेत ॥ तरिखानस्रतरवारी जेसुते प्रीति द्वयो नहि ॥ १४ ॥ उकलापंचचंद्रे चेद्वियोगः शीघ्रमादिशेत
 ॥ अथ स्त्री सती वतते न वेति प्रश्नः ॥ पंचमे सप्तमे स्थाने वया जेच सती भवेत् ॥ हुमरा फरहाचा स्ते सं
 स्थिता ह्यसती भवेत् ॥ १५ ॥ अथ गता मम न प्रश्नः ॥ सप्तमे दारिखिलं चेत्स्यास्ती भोवा दशमे पिवा पुन
 रुक्तं तदा शीघ्रमाया स्यति गतस्थलात् ॥ १६ ॥ रवारि जं प्रथमे चास्ते दारिखिलं बाधने सुरवे ॥ तदा प्या
 गमनं शीघ्रं स्थलांतरगतस्य च ॥ १७ ॥ सप्तमे सकलं तर्क्य पुनरुक्तं तु चागमः ॥ सप्तमे रवारि जं चेत्स्यास्थला
 चंचलतां वदेत् ॥ १८ ॥ नवमे पंचचंद्रे वाद्यु कलायदिसंस्थिता ॥ नया स्यति तदा शीघ्रं रोगयुक्ता वदेत्सुधीः
 ॥ १९ ॥ प्रथमे ह्यु कला चेत्स्यात्सष्टे वा नवमे पिवा ॥ पुनरुक्तं तदा ज्ञेयं कल्याणं नात्र संशयः ॥ २० ॥ सुरवा
 स्ते संभवं सोम्यं दारिखिलं सावितं भवेत् ॥ स्थलांतरगतं ज्ञेयं शां कंचितं नंध्रवं ॥ २१ ॥ अशुभं च ररवारी
 सा

तेषु त्वर्णं च वमुद्धहेत् ॥ ३ ॥ सर्वोक्तानां दलानां हि साक्षी चेद्दलवान् भवेत् ॥ तदा विवाहो विज्ञेयो नात्र का
 र्यविचारण ॥ ४ ॥ सुखसप्तमसंभूतं सावितदाखिलकं भवेत् ॥ समुद्धहेत्तदालनं चरेत्वारिजके न हि
 ५ ॥ अंकीशतं रिवाकञ्जतरवारिजेऽमुकलाभिधा ॥ तदा वश्यं विवाहः स्यात्सुखसंपत्तिवर्द्धनं ॥ ६ ॥
 वयाजे प्रथमे रवंडे सप्तमे तरिवाथवा ॥ नकीचातवरवारीजं विवाहः स्यान्न संशयः ॥ ७ ॥ यत्किंचिच्छ
 कललने चास्ते तद्विपरीतकं ॥ ऐंद्रोवा विश्वरवंडे वा वियोगश्च भविष्यति ॥ ८ ॥ उकलापंचचंद्रे चेत्स
 तोषाभाव उच्यते ॥ पुनरुक्तं धनं चास्ते पुरुषेष्वावलामता ॥ ९ ॥ तरिवानस्रतरवारिजं चेव तथा
 कञ्जतरवारिजं चतुर्थे भवने संस्थ वियोगा ह्यशुखं भवेत् ॥ १० ॥ पंचमे फरहा चेत्स्यादुभयोर्वचनं न
 हि सुखेन स्रतरवारीजे पुरुषं स्त्रीत्यजिष्यति ॥ ११ ॥ तन्वस्तसंभवरवंडे यदाचातवरवारिजं ॥ अथवा
 तरिवाचेत्स्याद्वियोगः शीघ्रमुच्यते ॥ १२ ॥ अथ स्त्रीपुरुषवियोगप्रश्नः ॥ तरिवानस्रतरवारीजे सुखे

पुनरुक्तं चेन्नष्टप्राप्तिर्न विध्यति ॥ ४२ ॥ अथ चतुष्पाद क्रय प्रलम्भे ॥ ४३ ॥ अंकी शंहु मरारि के १२ न ग्राह्यं दोषयु
 भवेत् प्रथमेषु भवतुं चेत्तदा ग्राह्यं सुख प्रद ॥ ४३ ॥ का दशे वारि भावे चेत्तु भवतुं यदा भवेत् तदा क्र
 यः शुभो ज्ञेयः सर्व सौख्याय दायकः ॥ ४४ ॥ अथोतः कर कण गु मस्या स्यात् न वेति प्रलम्भे ॥ ४४ ॥ यष्टे चेद्द्वारिखिलं
 रवंडं तदा गुप्तो भविष्यति ॥ रवंडे गे रवारि जं रवंडे विचारः प्रकटो भवेत् ॥ ४५ ॥ यष्टे स्थिर दलं सौम्यं तदा
 सर्वं शुभं भवेत् ॥ दु मरा डे भयं ज्ञेयं सुख सौम्यं भयं न हि ॥ ४६ ॥ यष्टे चरं शुभं चेत्स्यात्तदापि शुभं भवे
 त् ॥ अशुभं च रवंडं चेत्प्रगटत्वं भयं विशेषतः ॥ ४७ ॥ इति यष्टे ॥ अथ सप्तमं शकलं तत्र वा द्विः अथ प्रलम्भे
 सप्तमे द्वारिखिलं रवंडं तदा सर्वं शुभावहं ॥ रवारि जेष्ट शुभं ज्ञेयं शुभ सावित के शुभं १ केवले चर रवं
 डं चेत्स्थिरं न स्याद्देह सुधीः ॥ अथ विवाह प्रलम्भे ॥ प्रथमेषु भवतुं चेत्तदा ग्राह्यं सुख प्रद ॥ ४८ ॥ धने
 वापंचमे सौख्यं यष्टे वा सप्तमे पिवा ॥ ४९ ॥ अष्टमे नवमे संस्यं वयाज मुद्दे हेतु वं ॥ अशुभं रवारि जं

व्यति॥३२॥ गृहे वयाजसंज्ञं स्यान्मुक्तपत्रं हि दास्यति॥ व्यये वारिदले सौम्यं तदापि मोचनं भवेत्॥३३॥ **अथ दास्य**
द्वि वि क्रय प्रश्नः॥ तृतीये पापखंडे चेदशुभो विक्रयः स्मृतः॥ शुभं खंडं यदा चेत्स्यात्तदा सौख्यं प्रदा भवेत्॥३४॥
 तस्य खेतव्यवारी जेतथा कञ्जदस्वारिजे॥ सुखं गे विक्रयो न स्यात्तर्गुहं स्यात्स्यति निश्चितं॥३५॥ अतवेखा
 रिजं षष्ठे शकले च यदा भवेत्॥ गमिष्यति तदा नूनं द्रव्यहा निश्च संवेदेत्॥३६॥ तरिखा च तथा कञ्जद
 र्वा रिजं शत्रुगं भवेत्॥ गमिष्यति तदाप्येवं गृहादो चं विशंकितः॥३७॥ समां के वातनो चेत्स्यात्तु क
 लारि सुखे यदा॥ पुनरुक्तं तदा ज्ञेयो विक्रयो न भविष्यति॥३८॥ **अथ दास्यदिन ए प्रश्नः॥** प्रथमे नवमे
 सोख्यं दारि विलं च यदा भवेत्॥ लाभसप्तमयोश्चैव पुनरुक्तं यदा गतं॥३९॥ पंचचंद्रमि ते खंडे दारि विलं
 केवलं यदा॥ तदा प्राप्तिर्वदेष्टी घ्नं स्थिरत्वं नो कलासमे॥४०॥ द्वितीये शुभदाखिलं लाभसप्तमयो सु
 खत्॥ पुनरुक्तं तदा शीघ्रं प्राप्तिर्नष्टस्य निश्चितं॥४१॥ द्वितीये रवारिजं चेत्स्याच्चतुर्थे दशमे पिवा॥ द्वादशे

शुभखंडं चेत्तृतीयं शुभं वैरिगं शुभं दारुणं संज्ञं स्यात्कथं यो वश्यं भविष्यति ॥ २२ ॥ तरिवा तवरवारी जंतथा कडादरवारि जं च
 तुर्थे वारि भवने तदा स्यात्सति नो ग्रहे ॥ २३ ॥ प्रथमं शुभखंडं चेत्तुर्थे पुनरुक्तं स्थिरत्वं स्यात्तदा वा च्यं ग्रहे स्वाम्यो
 मुखं बहु ॥ २४ ॥ उकला की शकं तैर्य तदा कष्टं विनिर्दिशेत् ॥ चतुर्थे शुभखंडं चेत्तदा सुखं करं मत्तं ॥ २५ ॥ हुमरा त
 वरवारी जंतृतीये वा सुखे सुते तदा दास्यादिकं नैव ग्राह्यं शुभं फलेषु ना ॥ २६ ॥ प्रथमे शुभं दारुणी लं दशमे
 पुनरुक्तं तदा दास्यादिकं ग्राह्यं सौख्यं संपत्तिवर्द्धनं ॥ २७ ॥ शत्रुगा हुमरा चेत्स्यात्तदा लघ्नं संभवः ॥ अथ
 वा व्याधिसंभूतं तदा स्याद्वदेत्सुधी ॥ २८ ॥ चतुर्थे शत्रुशकले शुभखंडं पदा भवेत् ॥ पावदंतं तदा स्थिरं भविष्यं
 तिन संशयः ॥ २९ ॥ अथ दासी दासादि मुक्ति प्रप्ते ॥ द्वितीयं सुखं खण्डेषु वारि जंतं चेदा भवेत् ॥ व्ययेष्टमे पौनस
 कं शीघ्रं मुक्तिर्भविष्यति ॥ ३० ॥ चतुर्थे दारुणं चेत्स्यात्तदष्टे च पुनरुक्तं स्थिरत्वेन भवेत्तु मुक्तिः ॥ ३१ ॥ क
 स्य विनिर्दिशेत् ॥ ३२ ॥ उकला कडादरुणी लं तथा न स दारुणं समाकं संकले चेत्स्यात्तच्च मुक्तिर्भवि

शुभदाखिलखंडं चेद्दोगी स्वस्थो भविष्यति षष्ठ्यं खरिजं चेत्पादोगी रोगात्प्रमुच्यते ॥ ११ ॥ उकला पंचचंद्रे स्यात्पष्टे वा
 दुमराय वा ॥ जमातं चेत्तदा दुःखं रोगिणो निश्चितं भवेत् ॥ षष्ठे च दाखिलं रोगाधिक्यं सवितसंज्ञके ॥ स्थिरत्वं स्याच्चरे सौ
 ख्यं पश्चादुःखं संप्रभवः ॥ १३ ॥ **अथ रागी जीवतमरणं** ॥ तृतीयाद्यभवं खंडं यदि स्यादुकलाभिधा ॥ अथ वे ज न
 मा चेत्पादकी शं च जमातकं ॥ १४ ॥ तदा वै रोगिणो मृत्युर्भविष्यति संशयः ॥ अन्ये श्व जीव नं प्रोक्तं खंडं कैरमलोद्भू
 तैः ॥ १५ ॥ अथ बालग्नशत्रुभ्यां र्वोक्ता निदलानि च भवन्ति च तदाप्येवं फलं र्वोक्तमादिशेत् ॥ १६ ॥ **अथ काश्चिदुःखं**
रवीविते तनुवति प्रल प्रथमं पापखंडं चेत्पुनरुक्तं शुभग्रहे तदा निवर्तते दुःखमिति वाच्यं सुधीमता ॥ १७ ॥ प्रथमं
 पापखंडं चेदष्टमे पुनरुक्तं ॥ तदा दुःखं विनिर्द्देश्यः समा ॥ १८ ॥ कस्य कलादिकं ॥ १९ ॥ तनुस्या न गतं खंडं मष्टमे
 द्वाष्ट शेष वा ॥ पुनरुक्तं तदा दुःखं षष्ठे तु शुभदाखिलं सावितं च तदा शुभं ॥ अशुभे च ररवारी जं तादुखं विनि
 र्द्दिशेत् ॥ २० ॥ तनुद्वितीय पुत्रेषु शुभाख्यं शकलं भवेत् तदा क्रयो विनिर्द्देश्यः पापे कष्टं विनिर्द्दिशेत् ॥ २१ ॥ प्रथमं
 चि

दशमं यदि मध्यमं च तदा कार्यं स्वल्पं प्राप्तिर्भविष्यति ॥ १५ ॥ पंचचंद्रमि ते पापं कार्यं भावस्तदा भवेत् ॥ इति पंचमशकलं ॥
 अथ षष्ठं रोगी प्रश्नः ॥ आद्यं वैद्यग्रहं प्रोक्तं दशमं रोगिणो गृहं ॥ औषधस्य चतुर्थं तु षष्ठं रोगस्य कर्त्तितं ॥ वैद्या
 दिके गृहे सौम्यं तदा दिस्थानकं शुभं ॥ पापखंडं यदा चेत्प्राप्तं तदा दिस्थानकं ॥ न सत् ॥ २ ॥ लाभस्थाने यदां कीं शं
 रोगी रोगात्प्रमुच्यते परंतु पुनरुक्तं स्याद्रोगस्य तु न संशयः ॥ ३ ॥ दुमरायदि चेत्प्राप्तं भोगोरक्तविकारजः ॥ उकला
 च तथा न सत् तदा खिलं षष्ठं भवेत् ॥ ४ ॥ तदारोगी स्थिरत्वेन सुखं मोक्षं निश्चितं ॥ पंचचंद्रे जन्मतं चेत्तथा रिपं
 च चंद्रके ॥ ५ ॥ अतवेरवारिजं वायुन सत् रवारिजं संज्ञकं ॥ तदापि रोगिणो मृत्युर्भविष्यति न संशयः ॥ ६ ॥ उकला
 पंचचंद्रे चेदृमसममेपि वा ॥ अतवेरवारिजं चेत्प्राप्तं तदा मृत्युर्भविष्यति ॥ ७ ॥ तनुस्थाने यदा संस्थं चातवेरवारिजं
 दलं ॥ अष्टमे पुनरुक्तं स्यात्तदारोगो महान् भवेत् ॥ ८ ॥ तारिखा पंचचंद्रे स्यादति सारो भविष्यति ॥ उकले जन्मे चे
 व वया जन्मतं नु स्थितं ॥ ९ ॥ अष्टमे पुनरुक्तं स्यात्तदा वाचं महद्भयं ॥ प्रथमे च तथा षष्ठे दशमे च व्ययाष्टमे ॥ १० ॥

व्यस्ययंवेदेत् ॥ ३ ॥ जमातंचतदाबालंजातंचापिमरिष्यति ॥ खारिजेपुत्रसंभूतिदाखिलेकन्यकोच्यते ॥ ४ ॥ संताना
 स्तभवंखंडंशुभंचेत्यातदाशुभं दीर्घायुर्बालकं पापेष्टं ल्यायुर्दायसंभवः ॥ ५ ॥ **अथदेशांतरगतपुत्रप्राप्तिः**
 प्रथमंशुभखंडंचेत्यंचमंपुनरुक्तिकं ॥ तदामहासुखीवाच्यो धनाढ्यः कर्त्तिमांश्चसः ६ ॥ पंचचंद्रमितेस्थानेष्टकुलायदिसंस्थि
 ता तदावधुस्थितोवाच्योप्यथवाप्रतसन्निभः ७ ॥ **अथद्वितीयपुत्रप्राप्तिः** प्रथमेषापरखंडंचेत्यंचमेसमेयदि पुनरुक्तं तदादुःखीदेशांतरगतः सुतः ८
 पापंचेत्यष्टिचांत्येष्टमेयदि पुनरुक्तं तदाविघ्नरोगार्तस्यसुतस्यवै ९ ॥ **अथतृतीयपुत्रप्राप्तिः** प्रथमंशुभखंडंचेत्यंचमंपुनरुक्तंशुभग्रहे तदावाच्यंभयंनान्तिरोगार्तस्यसुतस्यवै १० ॥ पंचमेतवरवारीजेष्टचपुनरुक्तं तदपि रोगिनी
 वाच्यंभयंपुत्रस्यनिश्चितं ११ ॥ जमातंचतथानस्यतरवारिजंपंचचंद्रगे तदारोगादितोवाच्यंमरिष्यतिनमंशयः १२ ॥ **अथकार्याच्यद्वितीयपुत्रप्राप्तिः**
 प्रथमंशुभखंडंचेत्यंचमेनवमेपिवा लाभेवादशमेवपिपुनरुक्तंयदाभवेत् १३ ॥
 इष्टाभवंतथाकार्यंशर्णंशर्णंमविष्यति उकलापंचचंद्रंस्थाकार्यंस्थैर्यंतुचाल्यकं १४ ॥ प्रथमंशुभखंडंचेत्यंचमंपुनरुक्तं

५१

विशंकितः ८ प्रथमं शकलं षष्ठे पुनरुक्तं तथोक्तं ला पंचचंद्रार्धगचेत्स्यात्तदादुःखं वदेत्क्रवं ९ प्रथमेशुभदाखिलं दशमे
कादशे यदि पुनरुक्तं यदा शीघ्रं याति लब्धासु संग्रहं १० सप्तमाष्टमखंडे वै शुभं ११ शक्रपातालसंज्ञकं इव
लब्धा समायाति पथिको गृहमादिशेत् १२ अथ कार्यपरिणामप्रश्ने १३ शक्रपातालसंभूतमाद्यविश्वोद्भवतया अनयो योगतः सोम्यै शुभपापेन्य
था वदेत् १३ पुनरुक्तिं शुभाहं स्पष्टाष्टमविवर्जिता तदा बहुतरं सौख्यं षष्ठाष्टमदले भयं १४ अथ मरुत
१५ कायपरिणामप्रश्ने १६ तनुपातालखंडे वै शुभे सौख्यं विनिर्दिशेत् शुभाशुभे ग्रीतिनाशः कलहो जायते म
हान् १५ शक्तिं तथैव शकलं १७ अथ यत्नमशकलं १८ पंचमेशुभदाखिलं वयाजं वा भवेद्यदि संतान
योगो विज्ञेयः व्यत्यये व्यत्ययं वदेत् १ पंचमेशकले यावत्प्रमाणं पुनरुक्तिकं संतानस्य भवेत्सौख्यं तत्प्रमाणे
ति निश्चितं १९ अथ मरुत २० संतानकर्मसंभूतं यदा खंडं शुभं भवेत् तदा संतानकर्म वाच्यं व्यत्यये

गतं भवेत् तदा रोगी च विज्ञेयो चिरमार्गी कलिकरः ॥ इति तृतीयशकलं ॥ अथ चतुर्थशकलं ॥ तत्र नूतनग्रहजनप्रसो-
 जेली तदा दुर्वा पंचचंद्रमिति तेष्टुकला भवेत् ॥ तनुधनसहजार्थकर्मोपगंवा भवति यदि शुभं चेद्दार्ष्टि-
 लं सौम्यजातं व्ययमरणदलेनो संस्थितं पौनरुक्तं ग्रहनमवरणं स्यात्सौरव्यदंलाभदं च ॥ १ ॥ तद्विज्ञातवरवारिजं
 तथा कंडारवारिजं चतुर्थे भुवनं चेत्स्याद्दुहं हस्तगतं नहि ॥ २ ॥ चतुर्थे दुमरा चेत्स्यात्प्राप्ते श्वदुरवदं स्मृतं द्वि-
 तीये वा तृतीये वा दुमरा यदि संस्थिता ॥ ३ ॥ तदा तलभ्यते गेहं लभेद्यदि शुभं भवेत् ॥ ४ ॥ अथ भूमिगतद्रव्यप्रस-
 ॥ चतुर्थे च तथा षष्ठे शुभदार्ष्टिलकं भवेत् ॥ तथा द्रव्यभूमिगतं वर्तते नात्र संशयः ॥ ५ ॥ रवारिजं च यदा चेत्स्याद्द्रव्या-
 भावश्च निश्चितं शुभदार्ष्टिलकं लभेत् ॥ सुरवेरौ पुनरुक्तं ॥ ६ ॥ द्रव्यलाभो भवत्यर्थं चतुर्थे रवारिजं भवेत् ॥
 अथ गतसुहृद्गमप्रसो ॥ तवेना शुभखंडं चेत्तरो द्विग्नमनो भवेत् ॥ पुनरुक्तं सुषे षष्ठे तदा दुःखी वदेद्भवं ॥ ७ ॥
 अतिदुःखी व्यये ज्ञेयो देशांतरगतो नरः ॥ अशुभं शुभखंडं चेदष्टमे पुनरुक्तं ॥ महद्भयं शरीरे वै फलं वाच्यं

दशुभंगमनं भवेत् ॥ अथवा वंधुल ग्नोस्यं शुभं वे शुभमादिशेत् ॥ ६ ॥ यदा ह्यशुभदाखिलं स्थिरं चेद्गमनं त्यज ॥ अथो कलातृती
 ये चेत्तदारोगो भविष्यति ॥ ७ ॥ **अथ गृहाह्वांतरगमनं** ॥ चतुर्थे खारिजं चैव सममेव लोक्तं ॥ खारिजं चैव तदा ज्ञेयं गमनं
 लाभसौख्यदं ॥ ८ ॥ चतुर्थे खारिजं सौम्यमवश्यं गमनं भवेत् ॥ अशुभे खारिजे चास्ति गत्वानस्थास्पतिर्भव ॥ ९ ॥ चतुर्थे
 सममेवैकं दाखिलं च यदा भवेत् ॥ गत्वा च पुनरावृत्तिर्भविष्यति न संशयः ॥ १० ॥ तृतीये शुभं खंडं च शुभदाखिलं खारिजे
 तथापि गमनं ज्ञेयं व्यत्यये व्यत्ययं वदेत् ॥ ११ ॥ **अथ स्वकीया लाभसौख्यमित्रस्नेहादिप्रसिद्धिः** ॥ तृतीयलग्नसंभ्रतं शु
 भदाखिलं भवेत् ॥ तदालाभादिकं सर्वं भविष्यति न संशयः ॥ १२ ॥ यदा चाशुभदाखिलं तदा त्मीयं त्यजिष्यति ॥ अ
 शुभदाखिलं चेत्स्यान्नदारोगो विनिर्दिशेत् ॥ १३ ॥ अशुभं स्थिरं खंडं स्यात्तदा वैरं भविष्यति ॥ मुक्कलीवं शुभं चेत्स्यात्
 किंचिन्नाभादिकं वदेत् ॥ १४ ॥ अशुभं मुक्कलीवं चेत्तदा कष्टं विनिर्दिशेत् ॥ **अथ स्थलांतरगतस्य वागुपस्य वा**
धोरगमनप्रसिद्धिः ॥ प्रथमं शुभदाखिलं यदा स्यान्नवकर्ममाय १० ॥ ११ ॥ गतं तु पो न रुक्तं ॥ ६ ॥ दुतमायातिगतो नरः
 स्वगेहं ह्यशुभदाखिलं चेत् वैपरीत्यं ॥ १२ ॥ तृतीये पापखंडं चेत् मनः स्वस्मिन् न तिष्ठति ॥ षष्ठे तृतीयशकलं व्ययेवोप

कं

४

न

रव्यंतदावसोर्लाभयुतस्य वृद्धिः चेत्यं च चंद्रोपगतो कलाचेष्टे वे स्थिरत्वं द्रविणस्य नूनं ॥ ७ ॥ चेतवारिजंतु रवलाभधने
 यु ॥ १० ॥ ११ ॥ २ संस्यं द्रव्यस्य हानि कर मत्र वदंति नूनं ॥ सर्वाणि सौम्यशकलानि भवन्ति तत्र स्थानेष्टमे च दुमरा न्यग
 हेष्टयाता ॥ ८ ॥ द्रव्यस्य लाभजनितस्य करोति नूनं मानक्षयं च कुरुते सुखहानि किंचित् ॥ ९ ॥ अथोद्यमप्रसंगः ॥ तनुधन
 दशमेऽप्युच्चैः शुभानां दलानि सुखदलरहिता स्याद्वै कलालाभदात्र ॥ १० ॥ इति द्वितीयशकलं ॥ अथ तृतीयं ॥ अथ स
 मीपगमप्रसंगः ॥ प्रथमेशुभरवारिजंतु तृतीयेन वखंडके रवारिजं केवलं चेत्स्याद्दशमेकादशेत्या ॥ ११ ॥ आगतं चेतदाज्ञे
 यं गमनं सौरव्यलाभदं ॥ षष्ठ्यादशकंदुष्टं चतुर्थे रणदं स्मृतं ॥ १२ ॥ प्रथमेशुभरवं तु स्यात्तदेवं पंचमं भवेत् ॥ तदापि गमनं
 ज्ञेयं लाभदं सौरव्यदं भवेत् ॥ १३ ॥ पुनरुक्तिर्यदा चेत्स्यात्प्रस्तारे खंडकस्य च ॥ पंचमलाभसंभूतमाद्यकर्मोद्भवं तथा
 ॥ १४ ॥ अनयोर्योगतः खंडं शुभं चेत्स्यात्तदा शुभं ॥ दुमरातवरवारीजंतु तथा कडादरवारिजं ॥ १५ ॥ सहजाद्यदले चेत्स्या

र

उनः

श्री०

स्थानेयदासौम्यं धने कञ्जदरवारिजं अथवा तवरवारीजं तन्तरिखावायदा भवेत् । जमानस्य तदासौख्यं सप्तगान्यशुभं भवेत् ।
दुमरातवरवारीजं दशमस्थेयदा तदा सेवकस्य तदादुरवं स्वामीदास्यति निश्चितं ॥ इति प्रथमशकलं ॥
अथ द्वितीयं ॥ अथ द्रव्यलाभप्रश्नः ॥ आद्यशक्रोद्वं रवं डंदाखिलं चयदा भवेत् ॥ द्रव्यलाभस्तदा ज्ञेयो लाभाभा
वस्तुखारिजे ॥ चंद्रवंडे स्वल्पलाभः स्थिरे नैव कदाचन ॥ धनपंचमत्तयेषु वयाजं चयदा भवेत् ॥ तदा श्रेष्ठतरो ला
भो भविष्यति न संशयः ॥ धनपंचमत्तयेषु न स्वहाखिलं कं भवेत् ॥ अथ वैजितमाचेत्स्यात्त्वाभो न स्य तदा भवेत् ॥ अ
थवानकि संज्ञं चयदा जारवं भवेद्यदि ॥ २ ॥ तदालाभो विनिर्देश्यो व्यत्यये व्यत्ययं वदेत् ॥ खारिजारवं गते रंध्रे ॥ तदाला
भो द्रुतं वदेत् ॥ ३ ॥ आद्यं रवं डंदाखिलं सौम्यजातं लाभे कर्मण्ये ११ ॥ १० ॥ तदेव स्थितं चेत् ॥ शीघ्रं द्रव्यं प्राप्तिरेव प्रकल्प्या
सौख्याधिकं मानवृद्धिर्नितांतं ॥ ४ ॥ न स्वहाखिलं चेत्स्यात् शीघ्रलाभो भविष्यति ॥ तनुस्थानेयदासौम्यं दाखिलं च द्वि
तीयके ॥ ५ ॥ चतुर्थे रिपुगंचैव दाखिलं केवलं यदा ॥ तदा शीघ्रं वदेत्त्वाभं नात्र कार्यविचारण ॥ ६ ॥ समाद्यगंदाखिलं कं शुभा

येन धनं भवेत् ॥ ३ ॥ चतुर्थेन तु मध्यं स्याद रिष्टं पंचमेन तु ॥ षष्ठेन साविते नैव ह्यत्य रिष्टं वदेध्रवं ॥ ४ ॥ आगता लब्ध संस्थे स्यात्सुहृ
शासावित संज्ञकः ॥ ५ ॥ अर्के श्वसदृशा भाज्या दशा सत्त्वा द्वया स्मृताः ॥ ५ ॥ तासां द्वादश तुल्यानां सत्त्वाणां च फलं वदेत्
॥ रितायस्य द्वितीये तु तृतीयस्य तृतीयके ॥ ६ ॥ प्रस्तारस्य फलं वा साविते च यथाक्रमं ॥ अथ प्रतिस्थान फलानि ॥ अथ
वर्ष फलाय योगं स्यात् न गत फलं लिख्यते ॥ सद्वाती श्रवणं तोषो कार्यमिष्ट तिमाद्यके ॥ द्वितीये द्रव्य लाभः स्या
दशा र्हे धमस्तथा ॥ तृतीयेन सुरवोद्वाहो द्रव्यं द्रव्य भवं भवेत् ॥ चतुर्थे तु भवेत्सौरव्यं मित्रोर्मलापकस्तथा ॥ २ ॥ पंचमे च भवे
तोषो व्यापारात्सुख संभवः ॥ षष्ठे च भवने वस्तुनाशनं रणनाशनं ॥ ३ ॥ इति श्रीरमल शास्त्रं संज्ञातंत्र संस्मरणं ॥ ॥ ॥
अथ प्रसन्न तंत्रं लिख्यते ॥ शुभाशुभ फले प्रप्ते प्रथमं शकलं शुभं तदा सर्वं शुभं ज्ञेयं ह्यशुभे ह्यशुभं वदेत् ॥ १ ॥ अथाद्य
कथं भविष्यतीति प्रप्ते ॥ तच्च स्त संभवं खंडं यदा सौम्य समागतं ॥ तदिदं सौम्यं ज्ञेयं पापे पापं विनिर्दिशेत् ॥ १ ॥ तच्च घमा
कले सौम्ये संतोषं च वदेत्सुधीः ॥ लाभो राजगुरुत्वं च यशो वृद्धिश्च संवदेत् ॥ २ ॥ अथ जमानं भवामीति प्रप्ते ॥ तनु

श्री.

भेस्यानेरवलेवापियदाभवेत्तदापिफलमादेश्यं शुभं सौम्यं शुभं खले ॥ शरीकार्दस्य विज्ञेयं तथा साहर्द जंफलं कि
रं लुपि विज्ञेयं शरीकार्दस्य निश्चितं ॥ वायस्यार्दस्यार्कं सौम्यं शुभं न गतं भवेत् ॥ लाभसौर्यादिकं ज्ञेयं फलं स्या
नवसौं क्रवं ॥ ११ ॥ यदा स्वस्थानं गच्छेत् स्यात्तदा श्रेष्ठं फलं शुभं ॥ शत्रुगृहे धर्मं प्रोक्तं समे मिश्रं फलं दिशेत् ॥ १२ ॥ अथ वर्ष
फलं ॥ सायने मेषे गेसर्ये सुस्नातो हर्षं संयुतः ॥ पाशाष्टकं त्यजेद्दीमान् वर्षस्य फलसिद्धये ॥ १३ ॥ अथ माद्रविष
कं ॥ र्यंतं शकलानां फलं वदेत् ॥ प्रमाणं मेकमासं तु द्वैकै शकलं स्मृतं ॥ १४ ॥ एवं द्वादशमासानां फलं ब्रूयाद्दिशं कितः
॥ अथ सत्तमफलज्ञानार्थं सावितं कारणं कथ्यते ॥ विश्वकर्म भवशकारेणैवं डैः प्रस्तारं लिखेत् ॥ द्वितीयकेन्द्रं माद्र
ज्ञं यत्तृतीये विश्वतो नृपे ॥ स्थापयेत्प्रथमं यावत्प्राक्तं चतुर्दशपरं ॥ अनेनैव प्रकारेण सावितं कारयेद्बुधः ॥ सावितस्य
प्रमाणं न भाजिता वर्षसंमितिः ॥ आगता लघुसंख्या सावितसंज्ञका ॥ अंकेन सावितेनैव हर्षलाभसुखान्वितं ॥
यत्संख्या सावितं जातं तत्संख्ये वर्षसंमिता ॥ भाजिता लघुसंख्या सुदशा सावितसंज्ञका ॥ द्वितीयेन सुखं ज्ञेयं तृती

५ ६ सा

स्य स्वस्वपंचगुणवर्णदिकं शुभं वार्त्तियाश्चित्तं न विभेचितनीयं विचक्षणैः ॥ १३ ॥ एकगुणवर्णदिसत्यासत्यं शुभं तथा ॥ कार्य
 स्पलनं चैव चित्तनीयं चतुर्दशैः ॥ १४ ॥ शुभाशुभं तथा प्रीतिं काजी कार्यं तथैव च ॥ पंचचंद्रमिते ज्ञेयं रमले रमलज्ञके ॥ १५ ॥ परि
 नामफलं चैव सुखदुःखसमुद्रवं ॥ षोडशेशकलेवाचं राजानं च तथैव च ॥ १६ ॥ इति कार्यस्थानानि ॥ मासादिखंड
 कं यत्र पुनरुक्तं भविष्यति ॥ फलं तत्स्थानतो वाचं शुभं सौम्ये खले ह्यसत् ॥ १ ॥ किरणं यस्परखंडस्य शुभं वाप्यशुभं तथा ॥ फलं
 तद्दशतो ज्ञेयं सर्वमध्योत्तरं क्रमात् ॥ २ ॥ पुनरुक्तं किरनस्य मित्रत्वं वापि चिंतयेत् ॥ स्थानखंडकयोर्मैत्रीवशातः फलमादि
 शेत् ॥ ३ ॥ यस्मिंस्थानेनैव नरुक्तं खंडं तत्स्थानजं हि तत् ॥ मुखखंडं तथा यस्मिं योर्मैत्र्या फलं दिशेत् ॥ ४ ॥ मासाद्वयत्र कुत्रा
 पि पुनरुक्तं समागतं ॥ अनयोर्योगतः खंडे शुभे सौख्यं खले ह्यसत् ॥ ५ ॥ यत्रेदं पुनरुक्तं चेत्फलं तत्स्थानजं भवेत् ॥ साक्षि
 रखंडं बलिष्ठं चेत्फलं तन्मासजं शुभं ॥ ६ ॥ निर्वलं निर्वलं ज्ञेयं किरणेशुभजेशुभं ॥ खंडसाक्षि योर्मैत्र्या भवेत् फल
 मादिशेत् ॥ ७ ॥ पुनरुक्तिर्यदा चेत्स्थानात्साक्षिपि कुत्रचित् ॥ तयोः मैत्र्या फलं वाचं तत्स्थानभवं ध्रुवं ॥ ८ ॥ पुनरुक्तिः सु

श्री०

पिताचगेहं गृहनिर्मितत्वं समीपवती कृषिभुगतेष्वप्राप्तस्तथा तात धनं कृत्वा तर्देहेष्वपि नागमनं चतुर्थं ॥ ५ ॥
संतानचिंता सुखवस्तुलाभस्त्रपेष्टवस्त्रं च सुदूतचिंता ॥ मुभाभुभंगमविचारताच वस्तिश्च देहे सुतखंडके स्यात्
॥ ५ ॥ रोगदूषणदास्यादिसंतोषोरिचतुष्पदः ॥ देहे ह्युदरनाभी च षष्ठे चित्तं विचक्षणैः ॥ ६ ॥ युग्मेद्यमस्तस्करनष्टवस्तु
स्मृद्वाहशत्रुत्वजयागमश्च ॥ देहे गुदं चैव चतुष्पदं चलघुप्रचित्तं मदने च वाचं ॥ ७ ॥ असत्यवार्ताभयमृत्युशोकदुः
ःखानि मीराशि ॥ गतंधनं च ॥ सुखं च जंघेन्द्रियकं ॥ च देहे दुर्गं विचित्तं खलु मृत्युखंडे ॥ ८ ॥ धर्मश्च विद्यागमनं सुदू
रं विश्वाससेवाचभगं च बोधः ॥ समीपताविप्रकृतैर्यतित्वमूर्ततनौ धर्मदले विचित्तं ॥ ९ ॥ माताचराजाद्यधिकारको
र्तिश्रेष्ठत्वसाधुत्वमनप्रसादपराज्ञश्च सेवाचतनौ हि ज्ञानप्रमाधिकारैर्दशमे विचित्तं ॥ १० ॥ प्राप्तिलयाशानियम
प्रधानासत्यातिसत्यं विजमिद्वितं च ॥ प्रीतिश्च मित्रत्वमथात्र जान्वा रधस्थलं लाभदले विचित्तं ॥ ११ ॥ शत्रुश्च वं
धुश्च रूणं च बाधामुक्तिश्च तुष्यात्पुत्राश्च दुःखं ॥ देहे च पादावभिशापआधीव्यये विचित्तं रमलप्रवीणैः ॥ १२ ॥ एष क

मुखं स्तंभकृतं तत्स्थितं ॥ ३२ ॥ ३ ॥ स्यात्तथेजतमारव्यार्द्धगणकोराजलेखकः ॥ लघुनासोगुणग्राही सत्त्वा
 वृश्चिवसुभाक् ॥ ३३ ॥ सुंदरश्मश्रुनयनः पठनस्पलमीरितं ॥ समधातुस्तथातालराजावर्तस्तथोपले
 ३४ ॥ ३ ॥ तरीखाख्यदलं प्रोक्तं पर्जन्येन सुतोषकं ॥ शैलनूतनतोयेन द्वादमानंतुमार्गं ॥ ३५ ॥ अशक्तं दी
 र्घगंचैव विशीर्णं दशनंतथा ॥ राजद्वारोचितो दूतो वर्णातिद्वचसि स्थितः ॥ ३६ ॥ इति शकलानां गुणव
 र्णः ॥ अथ कार्यस्थानानि ॥ देहः कार्यांश्च आयुः प्रयत्नो जन्मस्थानं जीवनं सौख्यदुःखं ॥ वार्ता
 देहः शीर्षमास्यंच वर्णे ज्ञेयः सुज्ञैराद्यखंडे विशेषात् ॥ १ ॥ द्रव्यव्ययोदानमपादपाने भुक्त्युद्यमो सं
 गम उद्यमश्च ॥ प्राप्तेश्च वार्ता च धनागमश्च ग्रीवाचकं च ॥ तनुद्वितीये ॥ २ ॥ बंधुसुहृत्स्नेहसमी
 पयात्रा स्वप्नश्च तोयो भगिनी च विद्या ॥ भृत्यादिकं स्कंधकरो च देहे पराक्रमो वै सहजे विचिंत्य ॥ ३ ॥

जदाखिलं ॥ २ ॥ अथशकलवर्णः ॥ रक्तं स्वतं स्यात्तुल्यं ह्यान खंडं रक्तस्यामाह मरासाप्रदिष्टा हरिष्ठा
मं ता रिवं वैवयाजं श्वेतं पीतं चात वेदाखिलं स्यात् ॥ अं क्रीषां क उद खारिजं च रु र्म रक्ताभा
यवनवरैर्न क्रीप्रदिष्टा ॥ खंडं स्यात्क उद दाखिलं च ॥ उभ्रं पीतं वै धनसदृशो कलाप्रदिष्टा श्वेतं
रक्तमिजतमा पीतं चात वखारिजं न स त्वारिजं खंडं स्याद्रक्तं वर्णं च पीतकं ॥ पीतं स्वतं हरि
द्युक्तं परिहारं दले भवेत् ॥ जमातं गोधूमवर्णं ॥ रक्तं शुभ्रं पीतकं ॥ न स्रदाखिलं संज्ञं
स्यादूर्णं प्रोक्ता मनीषिभिः ॥ अथदाखिलं खारिजमुमुतजीजशकलानि भवंति वै ॥ न सदाखिल
॥ ल ह्यानं न स त्वारिजं तर्था क उद खारिजं ॥ अतवेखारिजं चैव खारिजानि भवंति वै ॥ मं क्रीषां न सदा
जमातं परहा चैवो कला च हुमरानकी ॥ इततमा चं इ खंडं मुमुतजीजमुदा हतं ॥ अददाखिलं
अतवेदाखिलं
वदाखिलानि
वंति वै ॥

प्रहोत्यादितशकलताम्रिताकान्तुचक्रस्यतः =

त्रेनयातजस्यता॥१०॥

प्राक्कालेनचतुष्टयं च निर्वर्क॥ स्यात्प्रागिदं
प्रमितान्तिरवुत्कानि ध्यात्वा पां नवम

॥१॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥

प्रथम स्थानतः चिंता चतुरावृत्तितो भवेत् १॥ अग्निमासुतयोश्चैव जलभूम्योपरस्परं मित्रत्वं परमं ज्ञेयं अग्नि
भूम्योश्च मध्यमं २॥ जलमासुतयोर्मध्यं मित्रत्वं यवनैः स्मृतं ३॥ अथ अग्निवायुजलभूमिदलानि ॥ लहानि
कङ्कडरवारीजेतथानस्रतरवारिजं नकीचैवाग्निरूपाणि ज्ञेयानि शकलानि च १॥ हुमरातवदाखीलं फर
हेजतमे तथा खंडा निवायुरूपाणि प्रोक्तानि यवनोत्तमैः २॥ अतवेरवारिजं चैव तरिखा च वयाजकं ज
मातं जलरूपाणि ज्ञेयानि शकलानि तु धुनस्त्रिदा त्विलमं कीरांतया कजोदा त्विलं ॥ उकला
भूमिरूपाणि चिनाम्ना फलदानि च ॥ ४॥ अथ प्रथमं दिस्थानं संसृति ॥ अग्नि
वायुस्तथा तोयं धराणी च यथाक्रमं ॥ प्रथमं स्थानतः संज्ञा चतुरावृत्तितो भ
वेत् ॥ ५॥ अग्निमासुतयोश्चैव जलभूम्योपरस्परं मित्रत्वं परमं ज्ञेयं अग्निभू
म्योश्च मध्यमं ॥ ६॥ जलमासुतयोर्मध्यं मित्रत्वं यवनैः स्मृतं ॥ शत्रुत्वं जलवन्तोश्च

विज्ञाप्रिके

रुमा लक्ष्यतत्वा ना फलनादिरेत ॥ यत्क
दतिपाकलतत्वा नि ॥ आपयउशमाक

^{दशमं}
 सुवि४ सुहज३ दलाभ्यां मास्यदं वंडं कं स्यात्॥ सुतपदि३ दलयोगात् तलाभरवंडं निरुक्तं॥ म६१ मरु७ दला
 भ्यामर्क१२ रवंडं विधेयं॥ नवम१५ शमा१० योगात् विश्व१ अवंडं प्रदिष्टं॥ ११॥ भव११ दलवि१२ योगात् स्यात्
 देव५१४ रवंडं॥ त्रिकु१३ भुवन१४ दलाभ्यां पंचचंद्रं मितं स्यात्॥ प्रथम११ तिथि१५ दलाभ्यां स्यात् नृपा
 हीक्रमेण॥

॥ शुभफलमशुभं वा योगया के रत्नाद्याः ॥ अथ शकलसा
क्षिरवंडानि ॥ विश्वाष्टार्द्धे तनोत्राक्ते शक्रास्ता१४॥ द्वैधनस्य च॥ अरीष्वर्द्धे६॥ पतृतीयस्य स्यात् सु
 खस्य च षोडश॥ १॥ पुत्रस्य नवमं प्रोक्तं षष्ठस्य दशमं तथा मदनस्याथ रवंडं स्यादष्टमस्य व्ययं भवेत्
 २॥ दलानि साक्षिरवंडानि परस्परमथोसमं सर्वेषां साक्षिरवंडं स्यात् प्रोक्तं च यवनोत्तमैः॥ ३॥ **अथ शु**
भाशुभमध्यमस्थानानि ॥ प्रथमं पंचमं लाभं नवमं दशमं धनं॥ सप्तमं सुगेहानि मध्यमे त्रिसुखे स्म
 ते॥ अशुभान्यष्टमं षष्ठं द्वादशं च समीरितं॥ ४॥ **अथ अवतारदलक्षणं ॥** प्रथमं च तथा तूर्य्यं स

सप्तमं दशमं तथा वतुदुल्वतुसंज्ञं मथो जायलसंज्ञकं ॥ तृतीयं च तथा षष्ठं नवमं द्वादशं तथा ।
 ॥ मायलं च तथा ज्ञेयं द्विषष्टौ लाभसंमितः ॥ २ ॥ विश्वं चितुष्टयं चैव वतुदुल्वतुदं भवेत् ॥ लघ्यानं विश्वरं
 उंचजमातं शक्रभेतथा ॥ ३ ॥ नृपेन स्रदरवारी जं वतुदुल्वतुदं भवेत् ॥ ४ ॥ योगेनानेन विज्ञेयाः सर्वे प्रसू ।
 : शुभावहाः ॥ वतुदुल्वतुदं ज्ञेयं चतुरस्य शरीकृतं ॥ ५ ॥ शुभाद्वा निद्वयोश्चेत्स्फुरेकस्यां च यदा तदा ॥ तदा
 सर्वे शुभं ज्ञेयं फलं स्थानवशो द्रवं ॥ ६ ॥ इति अवतारलक्षणं ॥ अवतारकेंद्रसंज्ञा ॥ जायलमापोक्ति संज्ञा ॥ म
 मायलपणफरसंज्ञा ॥ केंद्राधिकेंद्राणि विशेषफलदानि संज्ञानि ॥ प्रथमादीनि खंडानि चतुस्रव्याम्बिका
 युजलभ्रमिसंज्ञानि ॥ अथ शकलानां गुणस्वरूपद्विनिष्पत्तेः ॥ ३ ॥ लघ्यानं गौरवर्णं च धर्मिष्ठं धर्मशास्त्र
 वित् ॥ विद्याऽनिज्ञं दीर्घवत्तः श्यामनेत्रं च मिष्टवाक् ॥ १ ॥ ह्रस्वग्रीवं च सामान्यं मिष्टभक्षणं तत्परं देवा

ग्रावि

लयजपस्थानपठनस्थलगामिकं॥२॥ याकृतमालिकंधातौवंगसुवर्णकं॥ अंवरदोसुवासंतुश्रेष्ठगंध
प्रतिष्ठितं॥३॥ कज्जहारिलकंशोक्तंशिल्पसंज्ञककर्मकृतश्रेष्ठसंज्ञश्यामनेत्रं गोधूमाभंचमिष्टवाकृ
मध्यमोच्चंदीर्घहृच्चरण्याजपसुरालयेतिष्ठनसदैवपाषाणेमालिकंधमिष्टनु कसदा॥५॥ कज्जदरवारि
जकंज्ञेयं नीचमन्यायतत्परं॥ आर्षुभुकसदृशेनेत्रेमुखं व्रणयुतंस्थलं॥६॥ वंशजंस्मानसानिध्यंभक्षणे
कदुतीक्ष्णं॥ धातुलोहचपाषाणेपाषाणेग्रमजोद्यसत्॥७॥ जमातंगणकोवैद्यश्चित्रज्ञोजनपी
ठकः॥ सुवर्णज्ञोगुणैवैव्ययशीलश्चहिंसकः॥८॥ मध्यमोच्चःश्यामनेत्रःसुंदरश्मश्रुलोचनः॥ ल
ग्नभ्रूदीर्घभालश्चमिष्टवाङ्मिष्टभोजनः॥९॥ जनमेलापकश्चैवपठनस्थलमीरितं॥ पन्नापैराजको
ग्राणिवर्णो गोधूमसन्निभः॥१०॥ फरहादीर्घदेहाचहस्तलेखनतत्परास्तत्त्वोद्यप्रीतियुक्ता च
भिन्नवर्णैकवार्षिका॥११॥ श्यामनेत्रास्थलेश्रेष्ठभूमौपग्नवमौक्तिकै॥१२॥ उकलारव्यःश्यामव

१३ ॥ वंधस्थः रवनकश्चैव से
 लोदीर्घनासामुखस्तनः स्फुरलोष्टः सूक्ष्मनेत्रश्च सूक्ष्मासुं शाकसंग्रही ॥ १३ ॥
 वकोमलिनः सदा श्यामास्यः कलही ग्राणेश्यामपाषाण ईरितः ॥ १४ ॥ धातुनागस्थलं प्रोक्तं परिरवाबंधनी
 डुकं ॥ जलस्थानांधकारौ च वाद्ये वीणा समीरितः ॥ १५ ॥ ॐ ॥ अंकीशं श्यामवर्णं च सूक्ष्मनेत्रं कृषीवलं ॥
 म्लानास्यं गृहकारं चलनभ्रुगामवासितं ॥ १६ ॥ दास्यादिकृतसामर्थ्यं दीर्घदेहं मृषावचः ॥ अम्लभुक्
 दुष्टगंधं च धातुनागस्थले तथा ॥ १७ ॥ गंधकारस्तथा दुर्गं रूपः क्षुब्धकनिम्नगा पाषाणे दुष्टपाषा
 णः पदार्थाय वनोदिताः ॥ १८ ॥ ॐ ॥ हुमरापुरुषे निंदोत्थि द्वाचकलह प्रियः रक्तश्रावी शस्त्रवेधो
 नापितो लोहकारकः ॥ १९ ॥ तस्करा हिंसकश्चैव पीतनेत्रो वृणंकितः सूक्ष्मग्रीवश्च मध्योच्चः स्फू
 लशीर्षश्च कीर्तितः ॥ २० ॥ ॐ ॥ वया जंगमनासक्तं सिद्धिप्राप्तिं सुरवाचितं श्रेष्ठं च गौरवर्णं च देवारा

श्री०

सुवर्णराजिते
धातौ मालिकं
च सुवासकं॥

धनतत्परं॥२१॥ वर्तुलास्पंश्यामनेत्रं वस्त्रमौक्तिकविक्रये मधोच्चमिष्टवचनं पृथुवत्तस्थलं तथा॥२२॥ गु
लावमोदितं चैव कर्षरमोदितं तथा॥२३॥ नस्त्रतरवारिजकं श्रेष्ठं राजमानं प्रतिष्ठितं सुंदरं दीर्घदेहं च गो
राभं पृथुनेत्रकं॥२४॥ सुवर्णहारकं चैवोपमासकं जलाश्रयं विक्रीतमणिमालिकं पृथुनासं च मिष्टभु
क्॥२५॥ नस्त्रदाखिलनामा वैतपस्वी गौरवर्णकः॥ वर्तुलास्पस्तिलैर्युक्तं मुखे वालघुमुखस्तथा॥२६॥
दीर्घदेहो दीर्घभालः कर्षरेण सुवासितः॥ सुरसः सिंधुवासी च धातौ सौवर्णराजते॥२७॥ विलोरं दृष्ट
दिप्रोक्तं गुणादिकथितं बुधैः॥२८॥ अतवेरवारिजं दुष्टं मशकं दीर्घदेहिकं॥ ब्रह्मं कितं पृथुमुखं
स्थले च द्युवस्थलं तथा॥२९॥ कूपपर्वतदुर्गानि कीर्तितानि यथोदितं॥३०॥ नकीरवलः पराधीनो वालकः
सर्वकस्तथा॥ योद्धा शस्त्रधरो गौरः स्थूलवक्त्रः कशांगकः॥३१॥ पीतनेत्रोरक्तकेशो भट्टेषु कृतश्राशकः॥३२॥
अतवेदाखिलं प्रोक्तं सत्त्वमारुदीर्घदेहिकं॥ उच्चवस्तुप्रियं चैव भिन्नभुक्तिष्ठदेहकं॥३३॥ गोधर्माभं च सु

१॥ दि॥

रानकी प्रदिष्टा तरिखारव्यं तु वया जकं च चांद्रे ॥ फरहा ॥ तवदा विलंकवेर्भत्वं तवेरवारि जकं तु के तुगे हं
 ॥ २ ॥ जमाते जतमे चै व बुधचे नमुदा हतं ॥ राहो कडा रवारी जंशकलेशाः प्रकीर्तिताः ॥ ३ ॥ **अथ शक**
ल राशयः ॥ १ ॥ धनुः सिंह मेघो मिथुन धर नक्रा धर धर ॥ क्रिये कर्क सिंह स्ति मिम कर कौर्पी रव्य व
 षभाः ॥ २ ॥ उरंधी कर्क रव्य केम शइ हल ह्या नतर मानि वै जानि प्रोक्ता मशुभ शुभ पाकानि रमले ॥ १ ॥ **अ**
थ शुभ मध्यमा धम शकलानि ॥ ल ह्या नुं न सर द्वा खिलं चक्र उदा खिलं न सर द्वा रारि जं च चांद्रे शौक्रे
 वै शुभ शकलान्मर्था धमानि भौमस्य धुमणि सुतस्य राहु कृत्वोः ॥ १ ॥ खंडा नित्य यगदिता नि मध्यवीर्च
 प्राक्ते वै बुध शकले फल स्प सिद्धिः ॥ **अथ शकल दिवलं ॥** ल ह्या न कं कडा रवारी जं च न द्वा तथा
 न सर द्वा रारि जा रव्य ॥ चला न्वितं शक दिशि प्रदिष्टं चांद्रे जमातां प्रखि जं च सोम्ये ॥ १ ॥ २ जतमा हुम
 रक विखंड केवल युते वरुण स्प दिशि ध्रुवं ॥ शनिदल खलु के कडा रवारी जं च सोम्ये ॥ १ ॥ २ जतमा हुम

चांद्रे
 ॥ ३ ॥
 शुक्र
 ॥ ३ ॥

२

हुंमरा वयाजं ॥ नृत्तरेखारिसंज्ञं ॥ स्यात्तेतो न स्रददाखिलं ॥ अतवेखारिजं चैव न की
 र्वातवदाखिलं ॥ इजैतमा तरिखा चैव ॥ अदचंद्रकला निवे ॥ अथशकलस्वरूपाणि ॥
 अधोरेखात्रयंचोर्ध्वं श्रुमं लब्ध्वा न संज्ञके ॥ अस्तं लब्ध्वा न मंकी शं तरीखावचतुष्टयं ॥ जमातं वे
 दरेखं स्याद्रेखाश्रुमं पुनस्तथा ॥ कब्रूदाखिलसंज्ञं च अस्तं कब्रूदरेखारिजं ॥ श्रुमं द्रुयं ततो
 रेखाश्रुमं च परं हास्यता ॥ व्यत्ययेन न कीश्रुमे रेखेन स्रत रेखारिजं ॥ अस्तं न स्रददाखी
 लं मध्यरेखे ध्रुवरे ॥ उक्तं लावसूपा सेजतं ॥ तारवत्रयं ध्रुवः ॥ अतवेखारिजं चैव अ
 स्तं चोतवदाखिलं ॥ रेखाश्रुमं ततो रेखे ज्ञेया सा हुंमराभिधा ॥ अस्तं वयाजं संज्ञं च कीर्तितं
 यवनोत्तमैः ॥ शकलानां स्वरूपाणि कीर्तिता नियथोदितं ॥ इति शकलस्वरूपाणि ॥ अथ
 शकलेशाः ॥ लब्ध्वा न न स्रतदाखिलं गुरोर्भवेत्कीशंदलं मुकुटा शनेर्गृहं स्यात्
 जहं स्यान्मसुरदरेखारिजं च कब्रूदाखिलं दिवसपते श्यसंघादिष्टं ॥ कुजगोहे हुंम